Lietas Nr. 11087022915

Lieta K29-0352-16/10

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2016.gada 21.janvārī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese V. Voronova
sekretāri N.Grišeli
tulci J.Trimalnieci
piedaloties prokurorei L.Turkovskai
iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā **/pers. A/, personas kods /personas kods/,** apsūdzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma **253.^{2} panta pirmajā daļā**.

Aprakstošā daļa

Pārbaudījusi un novērtējusi visus krimināllietā esošos pierādījumus, tiesa konstatēja, ka /pers. A/ **būdama persona, kura brīdināta par krimināalatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu, neatļauti lietoja narkotiskās un psihotropās vielas**, šādos apstākļos:

/pers. A/, būdama 2014.gada 4.decembrī administratīvi sodīta par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu lietošanu un vienlaikus brīdināta par krimināatbildības iestāšanos, ja viņa gada laikā pēc administratīvā soda uzlikšanas neatļauti iegādāsies vai glabās narkotiskās vai psihotropās vielas nelielā apmērā vai neatļauti lietos narkotiskās vai psihotropās vielas, pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotā vietā un laikā, līdz 2015.gada 7.februāri, neatļauti lietoja narkotisko vielu – heroīnu, psihotropās vielas – trankvilizatorus (klonazepāmu, diazepāmu, fenozepāmu), pēc kā /pers. A/ 2015.gada 7.februārī plkst.18:13 pie nama Elizabetes ielā 67, Rīgā, aizturēja policijas darbinieki.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētā /pers. A/ sevi par vainīgu viņai inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas **atzina pilnībā,** atzina apsūdzībā norādītos faktiskos apstākļus un juridisko kvalifikāciju, izdarīto nožēloja un uzturēja savu pirmstiesas procesā izteikto lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā.

Prokurore tiesas sēdē piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā.

Motīvu daļa

Tā kā apsūdzētā pilnībā atzīst savu vainu visā viņai izvirzītajā apsūdzībā, to atzina arī pirmstiesas procesā, piekrita lietas izskatīšanai bez pierādījumu pārbaudes, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās daļas nosacījumiem, izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, tiesa, noklausoties procesa dalībnieku viedokli, iepazinusies ar lietas materiāliem atzīst, ka lietā iespējams neizdarīt pierādījumu pārbaudi.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās daļas 2.punkta nosacījumiem, tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav radušās šaubas par /pers. A/ vainīgumu minētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā. Tiesa ir pārliecinājusies, ka lietā esošie pierādījumi apstiprina apsūdzētās vainu viņai inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, līdz ar ko /pers. A/ vaina viņai izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas uzskatāma par pierādītu.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētās /pers. A/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma kvalifikācija pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas ir pareiza un par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais sodāms.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta pirmās daļas prasībām, *sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus.*

Tāpat pie soda noteikšanas tiesa ņem vērā arī Krimināllikuma 35.pantā definēto soda mērķi, kas ir *aizsargāt sabiedrības drošību; atjaunot taisnīgumu; sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu; resocializēt sodīto personu; panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.*

Nosakot apsūdzētajai /pers. A/ soda veidu, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta otrajai daļai, tiesa *ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.*

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta otrās daļas un 9.panta noteikumiem apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmajā daļā, ir atzīstams par krimināpārkāpumu, kura kaitīguma pakāpe ir viszemākā.

Neatļautas darbības ar narkotiskajām vai psihotropajām vielām rada bīstamas sekas personas veselībai un dzīvībai, kā arī sagādā sabiedrībai daudzas sociālas problēmas. Apsūdzētā darbības ir veicinājušas aizliegto vielu nelegālu apriti, tādā veidā apdraudot vispārējo drošību narkotisko un psihotropo vielu aprites sfērā. Tāpat tiesa nevar atstāt bez ievērības to, ka likumdevējs apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir vērtējis kā nodarījumu ar lielu kaitīguma pakāpi.

Izvērtējot /pers. A/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, tiesa atzīst, ka Krimināllikuma 253.^{2} pantā paredzētais noziedzīgais nodarījums no subjektīvās puses ir tīšs nodarījums, kuru raksturo tiešs nodoms. Vainīgais apzinās, ka veic neatļautas darbības ar narkotiskajām un psihotropajām vielām, un vēlas to.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešo daļu tiesas izmeklēšanā, pārbaudot apsūdzētās /pers. A/ personību, tiesa konstatē, ka viņa dzimusi /datums/, Rīgā, ir Latvijas Republikas pilsone (lietas 34.lapa), precējusies (lietas 37.lapa), apgādībā ir /datums/dzimusī meita /pers. B/ (lietas 36.lapa), ar vidējo tehnisko izglītību, nestrādā, deklarētā dzīves vieta /adrese/ (lietas 35.lapa), dzīvo /adrese/. 2015.gada 11.decembrī uzsākusi

ārstēšanos programmā "metadols". Ar izrakstu apliecina, ka sekmīgi ir pabeigusi programmas kursu pēc Minesotas 12 soļu programmas, piešķirts trūcīgas personas statuss.

Vairākkārtīgi sodīta administratīvi ar naudas sodiem, kuri daļēji nomaksāti.

Agrāk vairākkārtīgi tiesāta (lietas 39.-44.; 64.-68.lapa):

- Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2007. gada 31. maija spriedumu pēc Krimināllikuma 175. panta otrās daļas un 253.^{2} panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem nosacīti ar pārbaudes laiku uz 2 (diviem) gadiem;
- Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2007. gada 11. jūlija spriedumu pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50. panta piekto daļu un 55.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem nosacīti ar pārbaudes laiku uz 2 (diviem) gadiem;
- Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2010. gada 2. augusta spriedumu pēc Krimināllikuma 180. panta otrās daļas un 175. panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu un 55. panta pirmo un sesto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem;
- Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2010.gada 14.oktobra spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52.panta piekto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem; pēc soda izciešanas atbrīvota 2011. gada 17. janvārī;
- Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2011. gada 17. maija spriedumu pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas; no soda izciešanas atbrīvota;
- Ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2011.gada 28.septembra spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas un 180.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem;
- Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2011.gada 17.novembra spriedumu pēc Krimināllikuma 179. panta otrās daļas un 180. panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem;
- Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2011. gada 24. novembra spriedumu pēc Krimināllikuma 253.2 panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 52. panta ceturto daļu; no soda izciešanas atbrīvota;
- Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2012.gada 7.februāra spriedumu pēc Krimināllikuma 180. panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50. panta pirmo daļu un 52. panta ceturto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem;
- Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2012.gada 5.maija spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas ar galīgo sodu – brīvības atņemšana uz 3 gadiem 3 mēnešiem, atbrīvota pirms termiņa 24.10.2013., sods izciests.
- Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2012. gada 5. jūnija spriedumu pēc Krimināllikuma 175. panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem 3 (trīs) mēnešiem; saskaņā ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013. gada 10. jūnija lēmumu noteikts galīgais sods; saskaņā ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013. gada 24. oktobra lēmumu nosacīti atbrīvota pirms termiņa (neizciestais sods 1 (viens) gads 6 (sešas) dienas;
- Ar 2015. gada 30. marta Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem. Sodāmība nav dzēsta.
- Ar 2015.gada 16.aprīļa Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, 15.panta ceturtās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta otrās daļas nosacījumus, sods noteikts brīvības atņemšana uz 6 (sešiem) mēnešiem. Spriedums stājās spēkā 2015.gada 28.aprīlī.
- Ar 2015.gada 8.jūnija Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas lēmumu /pers. A/ pēc spriedumu kopības, daļēji saskaitot ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 30.marta spriedumu un Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas spriedumu 2015.gada 16.aprīļa piespriestos sodus, noteikts galīgais sods brīvības atņemšana uz 7 (septiņiem) mēnešiem. Lēmums stājās spēkā 2015.gada 19.jūnijā (lietas 64.lapa). 2015.gada 1.oktobrī pēc soda izciešanas atbrīvota no Iļģuciema cietuma.

VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" narkoloģiskās palīdzības dienesta ambulatori konsultatīvās nodaļas uzskaitē sastāv no 2006.gada 3.janvāra ar diagnozi: Opioīdu atkarība. No 1999.gada 12.februāra līdz 2002.gada 11.aprīlim profilaktiskajā novērošanā ar diagnozi: kaitējoši pārmērīga opioīdu lietošana. No 1998.gada 6.aprīlī profilaktiskajā novērošanā ar diagnozi: epizodiska ļaunprātīga kanabinoīdu lietošana (lietas 53.lapa).

VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" psihiatriskās palīdzības dienesta uzskaitē nesastāv (lietas 55.lapa).

Lemjot jautājumu par apsūdzētajai /pers. A/ piemērojamo soda veidu, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas sankciju, apsūdzētās personību, noziedzīgā nodarījuma raksturojumu, kā arī apsūdzētās attieksmi pret izdarīto, bet no panta sankcijā paredzētiem sodiem, tiesa atzīst, ka piemērotākais konkrētajā lietā ir piespiedu darba sods, kādu līdza piemērot gan apsūdzētā, gan valsts apsūdzība.

Krimināllikuma 46.panta ceturtā daļa nosaka, ka *brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.*

Tiesas ieskatā, tieši vaļsirdīga atzīšanās izdarītajā, ar tai sekojošu savas rīcības kritisku izvērtēšanu, arī tiesas sēdē pausto nožēlu par izdarīto ir viens no būtiskākajiem priekšnoteikumiem, kas ļauj tiesai iegūt pārliecību par to, ka apsūdzētā ir izdarījusi pozitīvus secinājumus un turpmāk centīsies likumpārkāpumus vairs nepieļaut.

Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm *(skat. A.Judins. Krimināls ods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr.11 (762), 2013.gada 19.marts, 7.lpp).*

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka soda veids piespiedu darbu veidā /pers. A/, sasniegs Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā paredzēto soda mērķi.

Turklāt tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā tikai piespiedu darbs disciplinēs pašu apsūdzēto, apsūdzētā uzvedību piespiedu darbu veikšanas laikā kontrolēs arī Valsts probācijas dienests, tādējādi samazinot iespēju izdarīt citus likumpārkāpumus, bet vienlaicīgi sniedzot sabiedrībai labumu ar savu darbu. Tāpat tiesa ņem vērā ka, piespriežot piespiedu darbu, apsūdzētais tiks iesaistīts sabiedrībai nepieciešamos darbos bez atlīdzības, tādējādi apsūdzētajam dodot iespēju atlīdzināt sabiedrībai nodarīto kaitējumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 40. pantu *piespiedu darbs kā pamatsods vai papildsods ir piespiedu iesaistīšana sabiedrībai nepieciešamajos darbos, ko notiesātais (..), izcieš, veicot dzīvesvietas apvidū piespiedu darba izpildes institūcijas noteiktos darbus no pamatdarba vai mācībām brīvajā laikā un bez atlīdzības. Piespiedu darbu kā pamatsodu nosaka uz laiku no četrdesmit līdz divsimt astoņdesmit stundām. (..)*

Saskaņā ar Krimināllikuma 40.panta otro daļu *piespiedu darbs nav piemērojams darbnespējīgām personām.* Krimināllikumā nav paskaidrots, kādas personas atzīstamas par darbnespējīgām. Analizējot normatīvos aktus, kas regulē darba tiesiskās attiecības, sociālo aizsardzību, var secināt, ka

noteikts vecums, slimība, invaliditāte, maternitāte pilnīgi atņem vai daļēji ierobežo cilvēku spēju strādāt, un tāpēc šiem cilvēkiem nepieciešama sociālā aizsardzība. Pienākuma uzlikšana strādāt var nelabvēlīgi ietekmēt šo cilvēku veselības stāvokli. Tiesa, izvērtējot iepriekš minēto, nekonstatē apstākļus, kuri liegtu apsūdzētajai /pers. A/ izpildīt piespiedu darbu.

Papildus tiesa informē apsūdzēto, ka saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133.panta pirmo daļu un 135.pantu, *notiesātajam, kuram piespriests piespiedu darbs, ir pienākums desmit darba dienu laikā no tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas pieteikties piespiedu darba izpildes institūcijā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai piespriestā soda izciešanai*, turklāt *notiesātajam ir pienākums ierasties piespiedu darba izpildes institūcijā tās noteiktajā laikā.*

Ja notiesātais slimības vai citu viņam svarīgu iemeslu dēļ nav spējīgs veikt darbu, viņš par to paziņo piespiedu darba izpildes institūcijai, kas, atzīstot notiesātā darbā neierašanās iemeslus par attaisnojošiem, var soda izpildīšanu apturēt uz laiku, ne ilgāku par vienu nedēļu, vai uz slimošanas laiku, izdarot par to attiecīgu ierakstu personas lietā. Notiesātā atvaļinājums pamatdarba vietā vai mācību atvaļinājums nav pamats soda izpildes apturēšanai.

Turpretī saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 646.pantu, *ja persona, kas notiesāta ar piespiedu darbu, ļaunprātīgi izvairās no soda izciešanas, tiesnesis to aizstāj ar īslaicīgu brīvības atņemšanu saskaņā ar Krimināllikuma 40.panta trešās daļas noteikumiem.*

Nosakot apsūdzētajai /pers. A/ soda mēru, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta trešajai daļai, tiesa *ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus*.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa ņem vērā apstākļus, kuri likumā nav paredzēti, un tiesa atzīst par apsūdzētās /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli apsūdzētās vaļsirdīgu atzīšanos noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un izdarītā nožēlošanu.

Pierādījumu pārbaudes neizdarīšana iztiesāšanā ir procesuāla darbība, kas ir pieļaujama pie apstākļiem, kad apsūdzētais atzīst savu vainu. Apsūdzētais, piekrītot lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, ir izmantojis savas tiesības uz sadarbību, ko nosaka Kriminālprocesa likuma 21.pants, ka persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību, var sadarboties ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, lai sekmētu kriminālietiesisko attiecību noregulējumu. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet arī no tiesu prakses *(sk. Senāta Krimināllietu departaments nolēmumus lietā Nr. SKK- 232/08).*

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētās /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams, tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīga nodarījuma recidīvu.

Tiesas ieskatā, atbildību pastiprinoša apstākļa esamība pēc Krimināllikuma jēgas jau pati par sevi liedz iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu (*skat. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006.gada 8.februāra lēmumā lietā Nr.SKK 01-74/06*).

Turklāt atbildību pastiprinošu apstākļu esamība un agrākā sodāmība izslēdz Krimināllikuma 49. un 55.panta piemērošanu apsūdzētajai /pers. A/.

Tiesa piekrīt valsts apsūdzības uzturētājas viedoklim, ka /pers. A/ noziedzīgo nodarījumu bija izdarījusi pirms 2015. gada 30. marta Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas sprieduma, tāpēc galīgais sods nosakāms pēc Krimināllikuma 50.panta trešās un piektās daļas.

Lemjot jautājumu par to, kāds galīgā soda noteikšanas princips būtu piemērojams un kādā apmērā būtu nosakāms galīgais sods pēc diviem nolēmumiem, tiesa, ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu – tie apdraud vispārējo drošību narkotisko un psihotropo vielu aprites sfērā, radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētās uzvedību, kas tiesai ļauj uzskatīt, ka turpmāk apsūdzētā nepieļaus pārkāpumus. Tāpat tiesa vadās pēc Krimināllikuma 35.pantā noteiktajiem principiem par sodu un tā mērķi, kā arī ņem vērā taisnīguma un humānisma principu.

Izvērtējot minēto, tiesa atzīst, lai nodrošinātu personas sodīšanu par visiem izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem un sekmētu kriminālsoda mērķa sasniegšanu pie galīgā soda noteikšanas /pers. A/ piemērojams pilnīgs sodu saskaitīšanas princips, uzskatot, ka tikai šāds galīgais sods sasniegs likumā paredzēto soda mērķi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta 2^1.daļu, ja par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem vienā spriedumā vai pēc vairākiem spriedumiem ir piespriesti pamatsodi - piespiedu darbs un brīvības atņemšana, kuras termiņš kopā nepārsniedz trīs gadus, tad sodu - piespiedu darbs - izpilda patstāvīgi. /pers. A/ Kriminālprocesa likuma 264.panta kārtībā netika aizturēta un viņai netika piemērots drošības līdzeklis.

Saskaņā ar lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai norādīto - arests mantai, kaitējuma kompensācija un lietiskie pierādījumi krimināllietā nav.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto, saskaņā Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 523., 524., 527., 528. un 529.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

Atzīt par vainīgu apsūdzēto /pers. A/ noziedzīgā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma $253.^2$ panta pirmajā daļā un sodīt viņu ar piespiedu darbu uz 150 (viens simts piecdesmit) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, noteiktajam sodam pilnībā pieskaitīt sodu, kas piespriests ar 2015.gada 8.jūnija Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas lēmumu pēc spriedumu kopības, daļēji saskaitot ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 30.marta spriedumu un Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2015.gada 16.aprīļa spriedumu piespriestos sodus, un galīgo sodu /pers. A/ noteikt brīvības atņemšanu uz uz 7 (septiņiem) mēnešiem un ar piespiedu darbu uz 150 (viens simts piecdesmit) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta 2^1.daļu, - piespiedu darbu izpildīt patstāvīgi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu soda izciešanas laikā ieskaitīt pilnībā izciesto brīvības atņemšanu sodu - 7 (septiņi) mēneši.

Uzlikt par pienākumu /pers. A/ 10 (desmit) darba dienu laikā no tiesas sprieduma stāšanās spēkā pieteikties piespiedu darba izpildes institūcijā - Valsts probācijas dienesta Rīgas teritoriālajā struktūrvienībā (Dzirnavu ielā 91/3, Rīgā)- piespriestā piespiedu darba soda izciešanai.

Spriedumu daļā par piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai, iesniedzot apelācijas protestu vai sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese V.Voronova